

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hord
 va vagy vidékre postán
 küldve
 Egész évre 6 frt — kr
 Fél évre 3 frt — kr
 Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3
 kr. Kereskedők és gyá-
 rosok külön árkedvez-
 ményben részesülnek.
 Bélyegdíj 30 kr.

Nyilvántár sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

Nagyenyedi Könyv-
 nyomda és Papíráru-
 gyár Részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova ugy a lap szelle-
 mi részét illető köz-
 lemények, mint az
 előfizetések és
 hirdetések ber-
 mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.**Előfizetési felhívás**

„KÖZÉRDEK” XVI. évfolyamára.

A munkásság hétköznapjait éljük. Lel-
 künkben megmaradtak még a mult év
 verőfényes ragyogásának sugarai, az
 örömmámor felmagasztaló érzelmei s ezek
 teszik munkánkat edesebbé, törekvésein-
 ket reményteljesebbé. A politikai hirlap-
 írók komoly feladatai komoly munkát
 kívánnak. Nemcsak a sajtóbírósnak
 tartoznak felelősséggel, hanem első sor-
 ban olvasó közönségüknek pártkülönbség
 nélkül; annak az olvasó közönségnek,
 mely a hazafias szabadelvű nemzeti po-
 litika barátja és a különböző hatáskör-
 ben hathatós érvényre emelője. Ennek
 az olvasó közönségnek a multból örök-
 ségül maradt nagy és nemes ideáljait
 kell szolgálni; ezeket kell terjeszteni,
 beoltani a szívekbe és fejleszteni, hogy
 együtt érezve, mindnyájan együtt mun-
 kálhassuk a haza új ezredévének boldog
 jövődjét.

A „Közérdek” a maga szerény
 eszközeivel szintén e nagy és komoly
 kötelességet igyekszik betölteni. A mi
 nehéz viszonyaink között soha sem té-
 vesztette el célját és erejéhez mérten

mindig teljesítette feladatát a hazafias,
 szabadelvű, nemzeti irányú politika szol-
 gálatában. Vármegyénk, városaink, köz-
 ségeink köznevelődési és közgazdasági
 előhaladása, a társadalmi közélet föllep-
 dítése mindig meleg szívszólókra talált
 a „Közérdek” hasábjain. Hú króni-
 kásai igyekeztek lenni a kornak, mely-
 ben élünk, és gondos magvetői a jövő-
 nek, melyért dolgozunk.

E feladatokat kívánjuk teljesíteni a
 jövőben is. Munkatársaink buzgalma fo-
 kozottabb mérvben fog megfelelni kö-
 zönségünk igényeinek s ezzel szemben
 reméljük, hogy olvasó közönségünk is
 hathatósabb pártfogásban fogja részesí-
 teni a „Közérdek”-et, melynek szer-
 kesztésében *dr. Ebergényi Sándor* mint
 főmunkatárs vesz kiváló részt.

Nagy-Enyed, 1897. július hó 1-én.

A „Közérdek” szerkesztősege:

Dr. Magyar Károly. Török Bertalan.

Előfizetési árak.

Egész évre 6 frt — kr.
 Félévre 3 „ — „
 Negyedévre 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek a Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papíráru-gyár Rész-
 vénytársaság kiadó cégéhez küldendők,
 mely a lap csinos kiállítása és pontos
 szétküldése felől gondoskodni fog.

A leányiskola.

(L. I.) Városunk elemi és polgári
 leányiskolájának évi értesítőjét lapozga-
 tom; s azt a képet, melyet e lapok mu-
 tatnak, igyekszem kiegészíteni azon ta-
 pasztalatokkal, melyeket a mult hóban
 lefolyt vizsgálatokon személyesen szerez-
 hetünk.

Az eredmény nemcsak általában ki-
 elégitő, hanem némely tárgyban, pl. a
 számtanban és nyelvtanban, összevetve
 azzal az eredménnyel, melyet a fiu-
 iskolák megfelelő fokozatán észlelünk,
 s a növendékek bátor és értelmes elő-
 adásában, határozottan meglepő. A buz-
 galom, mely ezt az eredményt megte-
 remtette, feljogosít bennünket arra a
 reménységre, hogy azon nehézsége-
 ken is, melyek pl. az idegen nyelvek
 gyakorlati és sikeres tanítása, meg az
 ének- és zeneképességek intenzívebb fej-
 lesztése előtt állanak, mihamarább győzni
 fog. Jól tudjuk, hogy idegen nyelvet
 teljesen elsajátítani oly helyen, hol a
 család és társadalom a nyelv minden-
 napi használatával közre nem működik,
 pusztán az iskolában nem lehet. Az elért
 eredmény is kielégíthet mindenkit, még
 a szakembert is; nem is tudjuk indo-
 kolni másképpen a fentebbi óhajtásunkat,
 mint azzal a megbocsátható önzéssel,

TÁRCSA.**Utolsó kérésem.**

Sokszor hajtom büra fejem,
 Elmerengek magamban;
 Nem találom sehol helyem,
 Veszélyt érzek agyamban.

Gyötör a kín szakadatlan,
 Bűbanatom terhe nő;
 Fejem, mint a forró katlan,
 Szünet nélkül egyre fő.

Cserben hagyott minden remény!
 Sokáig így nem mehet!
 Büntetésem nagyon kemény,
 Elviselni nem lehet . . .

Gyászlobogó, búsan lengő,
 Ablakomnak ormáról,
 Melyet lenget röpke szellő,
 Hirt ad éltem multáról.

Barna kis lány, szívem vágya,
 — Érted öl meg a bánat! —
 Ne bánd, hogy a világ látja,
 Ne került a gyászházat.

Te miattad — érted éltem! —
 Néműit el szívverésem;
 Egy könnyecseppet hullass értem,
 Ez utolsó kérésem.

Havas Zsigmond.

Az apa haragja.

— A Közérdek eredeti tárczája. —

Irtá: Dayka Antal.

Messziről fehérlik a Mocos Pál két ezi-
 meres ökre, amint a hajtásban nagy lomhán
 ballagnak a barna ugaron. Lágyan omlik a
 jó esőverte föld a fényes ekevasról, szép
 egyenes csikban úgy borul egymásra a kö-
 vér hasítás kora reggel óta.

Mocos Pál lehorgasztott fejfel jár az ekéje
 nyomában, mintha nem kormánykép fogná
 a két szarvát, hanem úgy pihenne a két
 keze rajta. Néha meg-megzördül a járom-
 szög láncza, vagy összekoppan a két hatal-
 mas állat szétálló czimere: ilyenkor fölveti
 büra hajlott fejét, mintha mély almából
 verné föl valaki.

A nyirkos lapályban, ahol apró kaka verte
 föl a fűvet, egy régi, giz-gazos petrencze
 tetején tarka madár esetleg magát bille-
 getve. Most hirtelen elszáll. Nincs már ma-

radása; a haldokló berek elámulja fészket s
 a lepergő level kergeti a szegényt határról
 határra.

Bár vele mehetne Mocos uram erről a
 vidékről, ahol a szomorú ősz-még szomo-
 rubba teszi, ahol úgy érzi magát, mint a
 hajlektalan vándor. Mert mit ér az a föld,
 az a fehér tanya, ha üres a tűzhely, ha
 nincs kire hagyni, ha nincsen senkije,
 akiért fáradjon, ha a Mindenható magához
 szőlította azokat, akiket olyan igazán sze-
 retett.

Ma két esztendeje, hogy eltűnt az egyet-
 len leánya, a gyönyörű Ágnes; úgy irta
 meg utról a szörnyű szegényét. Verje meg
 az Isten azt a Vida Ferkót, a szelmolnár
 fiát, aki hitegette, csalogatta, aki miatt el-
 pusztult az a leány, tán éppen valami ut-
 széli árokban. Az ő lelkén szárad, hogy a
 felesége, az áldott jó asszony, a leány gon-
 dos nevelője sirba szállt azóta tenger báná-
 tában, hogy az ő elete azóta rosszabb a ha-
 lálnál.

Sajnálta is mindenki szegény Mocos Pált.
 Csak gonosz szomszédja, a ravasz Dúzs
 Maté örült Mocos baján, s siet is átkiáltani
 a buczka tetejéről:

hogy még az eddiginél is szebb sikereknek lehessünk tanúi.

De megszólal az aggodalom. Nem terheljük-e meg már is fölöttébb a lányok szervezetét? Megszólalnak, kik aggodva gondolnak arra is, hogy a középosztályú nőt a nevelés fő hivatásától: családanyai és háziasszonyos muakakörétől elvonhatja. Ha a nőben a tanulás és önállóság ambíciója felébred: kicsinyesnek, esetleg hozzá méltatlannak fogja találni az élet hétköznapjainak munkakörét, s könnyen elégedetlenné válhatik.

Aki látta a vizsgálatok eredményét, vagy egyébként módjában állt megfigyelni azt a körültekintő gondosságot, melylyel ezen intézet tanítói a leczkét előkészítik, s nemcsak feladják, hanem meg is tanítják: az bátran megnyughatik abban, hogy egészségtelen és általános megterhelés nincs. A másik aggodalom pedig jóformán csak azoké, kik a nőt gyermeknek, gyengének és korlátoltnak hiszik vagy akarják.

Nálunk még csak vajdik ez a kérdés, melyet a nyugoti államok már megoldottak. Mi még csak most gondolkozunk rajta, hogy a nőnek munkakört kell adni, hol — ha szüksége lesz rá — képességeit önálló megélhetése végett érvényesíthesse. Mi még azt hisszük, hogy ha a nőt életpályákra neveljük, megfosztjuk a családi élet boldogságától; s nem vesszük észre, hogy ezért a teljesen téves okoskodásért ezeket szolgáltatunk ki a legnagyobb s legvégzetesebb boldogtalanságnak. Mi még azt hisszük, hogy a nő nem lehet elég szeretetreméltó, ha több tiszteletet követel tőlünk a gondolkodásával és munkájával.

Hát, kérem, ez méltatlanság. Igaz, hogy hozzászoktunk ahhoz a keleties,

mondhatnám, barbár felfogáshoz, hogy a nő pusztán a külsejével keltsen bennünk érdeket, legfeljebb még a gyengeségeivel. Igaz, hogy ezért aztán a nő is arra fordította figyelmét, amivel ő maga figyelmet tudott kelteni. Kereste a külsőségeket, a látszatot; hiúsága vezette gondolkodását s irányozta tetteit. A beszédben nem arra törekedett, hogy ő igazat mondjon; hanem hogy neki igazat adjanak. S ha a bizonyítékból kifogyott, ezek hiányát mosolylyal is, könnyekkel is, érzékenykedő átlatokon is, ezzel a kétségen kívül kedves erőszakkal, de mégis az igazságtól félrecsábító erőszakkal pótolta. S ilyenkor, bizony mondom neked, szíves olvasóm, nem mi voltunk az erősebb fél. Igaz, hogy indulatai korlátlanul uralkodnak fölötte; mindig a pillanat hatása alatt áll; most képes volna életét feláldozni, de holnap — úgy lehet — már nem is emlékszik rá. Azért is szavára, ígéretére nem lehet sokat építeni. Csak egyben következetes: a látszat hajhászásában. Egy kis ravaszságot, csaltságot talán minden lelkiismeret-furdalás nélkül elkövet; de ha szemére veted: beismerés helyett bizonyosan ő fog megharagudni azért, hogy ilyen kevés tisztelettel vagy iránta. Csak a látszattól fél, nem a hiba elkövetésétől. S ami igazság ezekben a végletekben van: a gondolati és erős erkölcsi tartalom ezen fogyatékoságát mind annak tulajdoníthatjuk, hogy a nőben szívesebben látjuk a külső szeretetreméltóságot, még ha ilyen gyengeségekkel van is ékszerelve, mint ahogyan tiszteljük a gondolat és érzelem komoly tartalmát.

A fentebbi — elismerem — erősen, sőt durván markirozott vonásokon a családi példa mellett csak a helyes nevelés szelidíthet. Ez teszi a nőt lelke által értékesé. Ez óvja meg a nőt a félműveltség átkaitól. Mert a művelt lelkű nő gondolköréhez méltatlan lesz, hogy utszéli kíváncsiságok közt mindig a más buját-baját kutatgassa; hogy közönséges irigykedéssel nézze vagy éppen leszólja a más jó tulajdonságát, holmiját és boidogulását. A művelt nő eszével korlátozza vágyait és igényeit; csak annyit igényel a társaságtól és környezetétől, amennyit ő maga kiérdemelt; de ezen igényét sem érezheti, jól tudva, hogy követelés nélkül szívesebben, előzékenyebben és bővebben teljesítik azokat. Nemesak panaszkodni, jajveszékélni s elégedetlenkedni tud; hanem megédesztett lelkében gyors elhatározások és okos tanácsok is teremnek. Tartalmatlan, léhaszó, értéktelen nyelvelés bizonyára nem fogják kielégíteni s körükből bizonyára szabadulni is igyekeznek. A tudástól meg erősödött s a szépek élvezetétől megfi-nomodott nőiesség foglalja el a gyarlóságok helyét. Ez pedig bizonyára csak nevelni fogja a családanyának kötelességérzetét s az övéihez, házához való szent ragaszkodását; és öntudatos tekintélylyel ruhazza fel háziasszonyi szereplését, anélkül, hogy szeretetreméltóságából, kedves vidámságából bár egy szemernyit is törölnie kellene. Méltóságát nem akarja apró, kicsinyes, sokszor kacagató külsőségekkel emelni; a nyugodt önbizalom, az őszinteség és az édeskés bizalmaskodástól ment udvariasság adják meg méltóságát.

Nevelés által lesz a nő igazán érté-

— Tan kincset keres kend az eke nyomában?

Éppen fordulóhoz értek. Haragosan veti ki ekejét. Nagyot villan a kopott ekevas az őszi verőfenyben. Ugy hagyja az eket, ahogy kivetette: feloldalvást, a tézslát is leveti ökrei nyakáról, aztán rágyújt pipájára, s végig néz a szép darab földön:

— Hej, Ágnes, Ágnes, te rád várt ez a szép gazdaság, ház, szőlő, töltött verem, tömött láda! Miért is mentél el, miért nem borultál apád anyád elé bocsánatért, irgalomért könyörögni?

Nem jól van ez így, az Isten akarta. Tán megölte volna szörnyű haragjában, szegényében. Hiszen még most is, csak a minap, mikor összezördült Dúzs Mátéval a megyekérdés miatt, mikor az az ember azt vágta a fejéhez, hogy: Jobb lett volna, ha leányára vigyáz kend — kitört iszonyu haragja s majd hogy agyon nem ütötte.

Jól van ez így. Elszökött a leány szörnyű szegényével, a szegény jó anyja nem pirul miatta, ő pedig leéli azt a pár esztendő, ami még hátra van, csak ne bántsa senki. S különösen Vida Ferkót, a szelmolnár fiát, azt ne lássa soha. Megütözte neki azon a szomorú napon, hogy kerülje, ahol csak kerülheti

a Mokos Ágnes apját. Nem is látta azóta, csak a multkor kezdett üzengetni ebadda bitangja, hogy bocsánatot kér, hogy szeretné ő a leányt halála percéig, hogy el is venné ő, hogy utána menne a világ végére, de hát hol keresse?

Mokos Pálnak nincs vajból a szíve, elkergette a közvetítőjét.

— Híret sem akarom hallani annak a bitagnak!

Mégis neha-neha, mikor az alkonyat borul a határra, amikor befelé húzódik minden állat, eszébe jut a kialudt tűzhely, az elhagyatottsága. Ilyenkor tán megtudna bocsánati annak a leánykának, tán még a Ferkót is befogadná. Nem! Nem! Kiverné őket a — fattyuval együtt.

Igy tépelődik Mokos gazda ott a fordulónál . . .

Rá alkonyodott. A mucsi láposból hallatszik a bölény buffogása: eső lesz. Lassan készülődik. Egy keskeny nyíláson belátni a nádas középebe. Oda tűz a lehanyatló nap sugárkéveje a zöld víz tükrére, hol azok a kis fekete pontok, a száresák uszkálnak, melyek most hirtelen lármás tocsogással szinte futva, majd felig repülve nekizudulnak a nádas sűrűjének.

Valami megzavarta őket.

A kacská Dúzs gyerek volt. „Hát ez mit akar? — kérdi magát Mokos gazda. — Csak nem az apja küldi megint egyezkedni?”

— Hé te hó! össze ne törd magad a nagy sietségben!

— Pál bácsi, Pál bácsi, — lihegi a gyerekek — hazagyútt az Ágnes!

Mokos Pál beletántorodott a lágy szűz ugarba egész a csizmaszárig, elborult előtte az egész mindenség. Kiáltani akart, de torka összeszorult; hirtelen odakapott az ösztökényélhez, kihuzta, megrázta, aztán lelken-dezve, bukácsóiva futott keresztülkaszul a a süppedő ugaron a tanya felé.

A köcsögtartónál, a pítvarajtóban az asszony nép ácsorgott, s nagy ijedten álltak felre utjából, felve mutogatva: „Odabenn az Ágnes.”

Mokos Pál berontott. Aki oda benn volt, egy-két jó ismerős, kifutott előle. Az ajtó becsapódott a színéből kikelt ember után, hogy regett a ház belé.

Kívül az asszonyok egyre sopánkodtak, sugtak-bugtak, kezüket tördelték:

— Jaj Istenem, mi lesz most!

Ott benn pedig csendes minden. (Oh mily iszonyu ez a nagy csendesség!)

kessé, épp úgy, mint a gyémánt köszö-
rülés által briliánsná. S a nő ilyen
értékének emelésére szükség van miná-
lunk. Ha látjuk, hogy léha gavallérok
drága pénzen akarják férjül megvétetni
az ő értelem és erkölcs dolgában érték-
telen voltukat; ha halljuk azt, hogy el-
kényeztetett urfiak az ő elsivárodott lel-
kületükkel mily boszantó módon szoktak
dilemmát állítani a lánykákról, egyiknek
„nem elég házias“, másiknak „csak fő-
zőkanálhoz ért“, mintha bizony annak
a lánykának a jóra valóssága s egész élete
nekik, az ők válogatós kényüknek volna
kiszolgáltatva; ha azt tapasztaljuk, hogy
nagy városainkban alig lehet fiatal lány-
kát egymagában az utcára bocsátani,
mert senki és semmi meg nem védi az
aszfalt-betyárok és vigyorgó vén szati-
rok szemtelen tolokodásától; ha ezek
nemcsak megtörténnék nálunk, hanem
szinte szokássá lehetnek: akkor a nő
értékének, önállóságának, tisztelétének
emelésére csakugyan szükség van. Nem
lehet tovább gyenge, virágházi növénynek
maradnia, melynek mindig oltalomra
van szüksége. Erőssé kell nevelni az
élet feladataival és bajaival szemben.

Ily szempontokból, tehát főképen a
nő értékének és tekintélyének szempont-
jából kell neveltetésüket s annak eszkö-
zeit tekintenünk.

A parlamenti helyzethez.

Budapest, 1897. július 9.

Két irányban teljesen tisztázva van a par-
lamenti helyzet. A kormány és az ellenzék
szándékai egyszerre világosak lettek. A „P.
Corr.“ e tárgyban a következőket jelenti:

Az obstrukcióval szemben a kormány és
a szabadelvű párt most már, az obstrukció
nyílt beismerése után, csak az erélyes visz-
szautasítás és a merev negáció álláspont-

Az akól sarkánál valaki tart erre.

Vida Ferkó.

Az asszonyok elébe futnak s rimánkodnak:
— Jaj ne menj be Ferkó, jaj megöl té-
ged is.

Vida Ferkó utat nyit magának s beront
a pitvarba. Egy pár bátor asszony besuhan
utána.

A pitvar üres. Ferkó hallgatódzik. Olyan
esendes minden, hogy a legény szíve dobo-
gása is hallatszik, amint odateszi a kezét a
kiflincsre. Egyszerre megnyomja, s elszántan
betoppán, s öklét felemelve ordítja:

— A fiamért jöttem!

Az asszony nép sikolt, a merészebbje be-
kandikál az ajtón: vajjon mit látnak?

Mokos gazda ott ül a tulipános ládjában,
őleiben egy barna, gagyogó kis gyermek,
mellette a leánya. Csókolgatja hol egyiket,
hol másikat.

Vida Ferkó keze lehanyatlík, amikor meg-
látja. Ugy ellágyult, akár csak egy gyer-
mek, mikor Mokos Pál fölkelt, eléje ment,
s kezét szorongatva egyre mondogatta:

— Édes fiam, kerülj beljebb nálunk, ne
vidd el az én kis unokámat!

jára helyezkedhetik. Mikor az ellentétek
még nem voltak annyira élesek, mikor az
obstrukció csak tervben vagy kilátásban
volt, a kormány pedig nem csinált hatalmi
kerdest annak leküzdéséből, talán lehetse-
ges lett volna a megegyezés. De ma, midőn
a kormány kijelentette, hogy a kisebbség
terrorizmusával szemben sem engedményt
tenni, sem engedékenységet gyakorolni nem
hajlandó, nemcsak a szabadelvű párt pres-
tíge-e, hanem a kormány állása is engagálva
van még a legcsekélyebb engedmény mellett
is. Ezen felül a miniszterelnöknek sem a
jellemé, sem a lényé nem olyan, hogy egy
heves küzdelemnek kitérjen az utjából s
egy obstruáló ellenzéknek feltételeket bizto-
sítson, főleg midőn nincs kizárva a vesze-
delem, hogy egy sikeresen obstruáló ellen-
zéknek kedve kerekedjen veszedelmes üzle-
mei folytatásához.

A kormány és a szabadelvű párt helyzete
felette kedvezőnek mondható annyiban, mint-
hogy alapjában véve a* dolgot, nem valami
fontos nemzeti ügyről van szó, ami miatt az
ellenzék obstrukciós hadjáratát folytatja,
hanem a 16. §-ról, melyet még hozzá az
ország közvéleményének túlyomó többsége
is helyesel s amelynek még ellenzői sem
tartják annak rendelkezéseit oly fontosok-
nak, hogy érdemesnek találják miatta min-
den alkotmányos parlamentáris működés
megakadályozását.

Ezen felül a kormány határozottan enga-
geálta magát és pártját a paragrafus mellett
és az engedékenység egyszerűen a feje te-
tejére állítaná az egész parlamentáriszmust.
Ami tehát a kormány erélyben az ellenzék
leverésére fordít, azt a parlamentáriszmus
megmentése, a szabadelvű párt presztíge-ének
megőrzése és a saját állásának megerősítése
és biztosítása végett teszi.

Másrészt a czukorkiviteli premiumnál fűzött
obstrukció által világos lett, hogy az ellen-
zéknek semmi esetre sem a 16. § fekszik a
a szívében, hanem egyes-egyedül maga az ob-
strukció. Nem elvek, hanem személyek ellen
harczol s első sorban báró Bánffy Dezső
miniszterelnök személye ellen. Ámde báró
Bánffy nemcsak a korona megtisztelő, tel-
jes bizalmat élvezi, mely csak az imént is
megnyilatkozott vele szemben, hanem leté-
teményese ő a kormánypárt korlátlan bizal-
mának is, míg künn az országban mint pro-
videnciális államférfi kedvelte és népsze-
rűvé lett.

E körülményekkel szemben végre bukni
kell az obstrukciónak s önmagában össze-
omlania. Amire az ellenzék számít, nem fog
megtörténni. Csak az fog elkövetkezni, amit
legkevésbé sejt: végkép el fogja veszíteni
létfogosultságát.

A felvinczi árvizkárosultak ja- vára gyűjtött adományok hiva- talos nyugtázása.

Felvincz r. t. város tekintetes tanácsától
a következő hivatalos elszámolást kaptuk:
Sz. 1468—897. A felvinczi árvizkárosult-
tak javára a hatósági gyűjtő-ívet, melynek
alapján 177 forint 34 krt vettünk át, azon
kéressel küldjük meg, miképp kegyeskedjék
becses lapjában az adakozók névsorát nyil-
vános nyugtázás czimén kiadni. Egyben el-
ismerjük, hogy Nagy-Enyed város adománya
czimén kaptunk még 100 forintot, Felszeghi
Sándor urtól 10 forintot, Bisztricsány Lajos
urtól 10 forintot, Grünfeld David urtól 5
forintot és az állami polgári iskola igaz-

gatónöje Ó nagysága Dömök Erzsébettől 30
forintot.

Ujból halas erzéssel győződünk meg,
hogy a szomszéd rokon magyar város és
lakossága a szerencsétlen árvizkárosultjaink
ügyét a legmelegebben pártolta, s az adott
viszonyokhoz képest azt tekintélyes összeg-
gel segítette. Miért e helyen is a károsul-
tak nevében fogadják Nemes Nagy-Enyed
városa s annak nemesen erző polgársága
az adományért halas köszönetünk nyilvání-
tását.

A városi tanácstól. Felvincz, 1897. július
hó 2-án, Magyar Efraim h. polgármester,
Balogh Elek főjegyző.

I. Gyűjtő-íven adakoztak: ifj. Fazakas Ist-
ván 30 kr, Nagy István, id. Kun József
50—50 kr, Czirner J. József 1 frt, Bisztri-
csány Lajos külön küldött 10 frtot, Korbuly
Bálint, Vajda Peter, ifj. Winkler János, ifj.
Graef János 1—1 frt, Gyalai Karolyné 30
kr, özv. Ludvig Jánosné 50 kr, Máhr Fe-
renczné 20 kr, Gergelyi István 30 kr, Egy
özvegy nő 10 kr, Matis Endre 1 frt, Bakó
Károly 50 kr, Bálint János 1 frt, Konkolyi
Barna 50 kr, Gánya János 20 krajczár,
Varró József 10 kr, Halász József 50 kr,
Aczel Lajos 20 kr, Jakab Károly 50 kr,
Furka Mihály 20 kr, Osztroczki Mihály 50
kr, id. Graef János 1 frt, Komáromi Ferencz
10 kr, ifj. Lázár Károly, Simalya Mihály és
fia 50—50 kr, F. Sándor Miklós 1 frt, Ün-
gerpek Miklós 50 kr, Szász János fegyőr
20 kr, Kónya Albert 1 frt, Derzsi Ödön, In-
cze István, Baló Péter 50—50 kr, ifj. Lőrincz
Károly, Dán József, Demeter Sándor 30—30
kr, Lőrincz István, id. Lőrincz Károly 20—20
kr, Gereudi Gusztáv 50 kr, Réthi Károly 20
kr, Willersdorfer A. 20 kr, Harmath Miklós
1 frt, Rinhelshof 25 kr, özv. Sándor Mik-
lós, Benedek Samuel 50—50 kr, Wilk Ede
30 kr, Réderberger Gyula 20, ifj. Debrec-
zeni Károly 10 kr, Liptai Istvánné 20 kr,
Veres Johanka 30 kr, Könyvnyomda r. t. 50
kr, Csontos Márton 20 kr, Vásárhelyi N. 50
kr, Wagner Jánosné 1 frt, Izay Gergelyné
30 kr, N. N. 30 kr, Graef József, Fenichel
Mór 50—50 kr, N. N. 20 kr, Máté István 50
kr, Kovács József gyógyszerész, Papp János,
Balla testvérek, Molnár Károly 1—1 frt,
Drágity Péter, Hyés Árpád, Telegdy Imre,
Knobloch 20—20 kr, Harmath Antal 50 kr,
Fogarasi Béla 1 frt, Groza Nyírú 20 kr,
Nagy Lajosné, Lázár István 1—1 frt, N. F.
K. 50 kr, S. F. 30 kr, Fogarasi Albert, Szi-
lágyi Gyula 1—1 frt, Horváth Bálint 20 kr,
Neumann Géza 25 kr, ifj. Szotyori János 10
kr, Gunár Vendel 15 kr, Nagy Biri 20 kr,
Fesztinger Dávid 30 kr, özv. Kovácsné, Oláh
Miklós, Brasai Sándor, Székely Mihály
20—20 kr, Felvinczi Ferencz 10 kr, Mar-
kovics Lajosné 5 kr, Szotyori Albert 20 kr,
H. T., K. K. 30—30 kr, Krizbai Ferencz 20
kr, Kun Gyula, Szöllösi János 50—50 kr,
Müller Jánosné 1 frt, Márton József, özv.
Kovács Mihályné 20—20 kr, Both Albert
50 kr, Beke Mózes 10 kr, Szergely János
20 kr, özv. Lázár Józsefné 30 kr, Lázár
Karolyné 50 kr, Nussbaum József 30 kr,
özv. Kiss Sándorné 20 kr, özv. Veres Mik-
lósné 50 kr, Schönberger Mór 1 frt, özv.
Sekeyné, Egy valaki, Üveges András 20—20
kr, Albrechtovich Alfréd 1 frt, Krizbai István
30 kr, özv. Ungár Györgyné, Stossch Ábra-
hám, Seprényi Imréné 20—20 kr, Székely
János 30 kr, Dunai Albert 50 kr, Köpeczi
Sándorné, Krizbai Sándor 20—20 kr, Elcz-
ner József 30 kr, Bazarát Lajos 10 kr,
Krizbai István 50 kr, Andreka Zsiga 10 kr,

özv. Megy Mártonné 4 kr, Mann Abram 15 kr, Vass József 20 kr, Farkas József 10 kr, Sarkadi András 10 kr, Schmit János 10 kr, Zoloz Istvánné 20 kr, Jancsó Albert 20 kr, Richárd Mihály 50 kr, Melasz János 10 kr, N. N., L. Luka Berta 20—20 kr, Császár Zsuzsa 1 frt, Mészáros Gyula 10 kr, N. N. 20 kr, Spangenberg Gyula 30 kr, özv. Kordi Samuelné 50 kr, Enyediné 40 kr, valaki 10 kr, Nagy Sándor, dr. Nagy Albertné 50—50 kr, N. N. 20 kr, dr. Bocz József 50 kr, valaki 20 kr, Mártonfi Anna 20 kr, Krecsák Károly 10 kr, Dezső Zsigmondné 1 frt, N. J. 15 kr, Vermesi Árpád 50 kr, Sz. Mariaimné 20 kr, Tóth Károly, özv. Beke Lázárné 15—15 kr, Papp Géza 1 frt, Imre János 50 kr, N. N., N. N., K. Gy. 20—20 kr, Matyas Sándor 60 kr, Técsi István 20 kr, N. N. 30 kr, özv. L. I. 20 kr, özv. Nagy Ferenczné 50 kr, Czeiler Eduard 2 frt, Pap Gyula, Paulini Rudolf, Kocsis György 50—50 kr, Mayer József 20 kr, özv. Jeneyné 30 kr, Domaniczkiné 15 kr, Vajna István 1 frt, Porzolt Ferencz 5 kr, Kovács Károlyné 30 kr, Kohn Antal 20 kr, Grün Samuel 10 kr, L. I., Puskás József, Kovács Károly, Borsos Mózes 20—20 kr, Baráth Sándor 30 kr, özv. Borsai Zsigmondné 10 kr, Wohner Rudolf 50 kr, Pappné, Jancsó Gábor, Bokos Béni 20—20 kr, Dura Péter 50 kr.

(Vége következik.)

Az algyógyi földmives iskola.

Az algyógyi m. kir. állami gróf Kun Kocsárd székely földmives iskola (E. M. K. E. alapítás) igazgatósága 16 ingyenes és 4 mérsékelt fizetéses helyre, melyek folyó évi október 1-én töltnék be, ezennel pályázatot hirdet.

Az iskola célja: 2 éves tanfolyam alatt a befogadott ifjakat a mezőgazdaság minden ágában gyakorlatilag kiképezni, hogy a kilépő tanulók saját kis gazdaságuk okszerű kezelésére képesek, vagy nagyobb birtokban a munkák felügyelésére, vezetésére alkalmazhatók legyenek.

A pályázat feltételei a következők: I. Az ingyenes helyekre kizárólag csak a Háromszék-, Csik-, Udvarhely- és Maros-Torda vármegyei székely és a csángó községi illetőségű földmives ifjak vétetnek föl. Az ezen helyre befogadott tanulók, a teljes ingyenes oktatáson kívül, díjtalanul nyernek: élelmezést, lakást butorral és ágyi ruhával, fűtést, világítást, mosást, betegség esetén orvoslást, az oktatáshoz szükséges tan-, kerti és gazdasági eszközöket. Kap minden növendék ruházatra 15 frtot és szorgalmához képest évente 15 frt munkabérré is számíthat.

2. A négy mérsékelt fizetéses helyre pályázhat bármely magyar honpolgár. Ezek minden hó 1-én, élelmezésükre, 9 frtot fizetnek az iskola igazgatóságánál. Az ezekre a helyekre befogadottak csupán élelmezésben részesülnek; lakásról, fűtésről, világításról stb. saját költségükön tartoznak gondoskodni. Egyebekben a beutazó tanulókkal egyenlő kötelezettség alatt állanak.

3. Mind az ingyenes, mind pedig a bejáró fizetéses helyekre rendszeren csak oly a földmives osztályhoz tartozó ifjak vétetnek föl, kik katonakötelezettségüknek eleget tettek, vagy a m. kir. honvédséghez soroztattak be, vagy hadmentességet nyertek és mezői munkák végzésére ép, egészséges; erős testalkattal bírnak, mit orvosilag tartoznak igazolni.

Folyamodványok folyó évi augusztus 31-ig

Algyógyra (Hunyadvármegye, posta helyben) a földmives iskola igazgatóságához nyújtandók be.

Folyamodványok következőleg szerelendők fel: a) kevesztlevél; b) iskolai bizonyítvány, hogy az illető írni, olvasni tud; c) pályázó vagyoni állapotáról szóló hiteles bizonyítvány; vagyontalansága esetében szegénységi bizonyítvány; d) illetőségi bizonyítvány arról, hogy a pályázó egészséges és mezőgazdasági munkát elbíró testalkatu, trachomában vagy fertőző betegségben nem szenved, védhímlővel sikeresen újraoltott, vagy hogy a legutóbbi 5 év alatt valóságos hímilőt állott ki, esetleg hogy a törvény értelmében föl van mentve a beoltás kötelezettsége alól. (A védhímlőre vonatkozó bizonyítvány hiányában a növényeket belépésekor az intézet orvosa újra beoltja.) f) Erkölcsei bizonyítvány, s ha az illető 3 korosztályt kiszolgált katoná, a katonai igazolvány is; g) kiskorúság esetén a szülei avagy gyámi engedélyről szóló nyilatkozat, hogy az illető az iskolába beléphet; h) feleséges növendék, ha feleségét, illetve gyermekeit Algyógyra hozza, ki kell mutatni, hogy mi módon tudja felesége fentartani magát; i) a folyamodványban kitüntendő: családi állapot (nős, nőtlen, ha nős, hány gyermek atyja), önálló, vagy nem önálló, szülőinek vagy gyámjának neve és polgári állása, szülői gyermekeinek száma, előélet.

A befogadandó tanulók belépése alkalmával egy ünneplő és egy hétköznapi ruhával, 2 pár fehérneművel, 2 pár lábbelivel, 2 kötetnyel és 2 törülközővel kell bírnia. Az imentiből hiányzó fehérnemű-, vagy öltözködés darabokat az igazgató-tanító a szobába helyezkedés előtt a befogadottal beszereztetni, esetleg számára későbbi munkakeresményének terhére előlegül bevasárolja.

A fölvetett és belépő növendék kötelezi magát, hogy tisztességtudó, szorgalmas lesz, kötelességének mindenkor megfelelni, a tanfolyamot teljesen kitölti, mit ha elmulasztana, azaz ha engedély nélkül előbb távoznék, köteles a reá addig az iskola által fordított költségeket pontosan akár egyszerre, akár az iskola igazgatósága által engedélyezett részletekben visszafizetni.

Közhírré tetetik egyszersmind hogy az erdélyi résznek oly vármegyéi, melyek alapítványi helyül évente 150 frt fizetésre kötelezik magukat, ez alapítványra egy megfelelő koru olvasni és írni tudó növendéket küldhetnek, aki szintén a jelzett oktatásban és ellátásban részesül.

A ruházatra nézve az iskola szabályzata a székely népviseletet írja elő, melynek megtartása minden tanulóra nézve feltétlenül kötelező.

Vegyes hírek.

— **T. olvasóinkhoz.** Mindazon t. rendes előfizetőinket, kik az új negyedre még elő nem fizettek, tisztelettel kérjük az előfizetési díj haladéktalan beküldésére, hogy lapunk pontos szétküldése akadályt ne szenvedjen. Együttal tisztelettel kérjük azon olvasóinkat is, kik a mutatványszámokat vissza nem küldötték, de lapunkat járni szándékoznak, sziveskedjenek az előfizetési díjt minél előbb beküldeni, mert fölösleges példányokat nem nyomathatunk. Mindazokat, kik lapunk mutatványszámait megtart-

ják, anélkül, hogy nyilatkoznának, vagy azt visszaküldenék, előfizetőkné fogjuk tekinteni s lapunkat részükre tovább is küldeni fogjuk. A kiadóhivatal.

— **Kinevezés.** Alsó-Fehér vármegye főispánja Molnár Lajos miriszlói lakos végzett jogászt a vármegye tisztviselőkarának létszámába közigazgatási gyakornoknak nevezte ki és szolgálatára a központi árvaszekhez osztotta be.

— **Eljegyzés.** Hollós István pénzügyi fogalmazó s társas köreink egyik igen hasznos és kedvelt tagja e hó 2-án eljegyezte Hajdu Erzsike kisasszonyt, a nagyenyedi állami polgári leányiskola egyik kiváló képzettségű s nagyműveltségű tanítónőjét. Gratulálunk!

— **Necrolog.** A régi magyaros háziasszonyok mintakepe, özv. Szentpáli Ignáczné született Bágyoni Szabó Eszter, városunkban, hol a rokonságnál időzött, e hó 9-én, áldásos élete 62. évében, agyszélhűdés következtében, hirtelen elhalt. Halála előtt még pár nappal egészsége teljességében láttuk e szelid mosolyu tisztességes hölgyet, most pedig gyorsan bekövetkezett halála szerető rokonsága köréből ragadta el, azok köréből, kik őt mindig szerették, tisztelték. Az elhalt testvére Szabó Sámuel kolozsvári tanárn kívül hugai: dr. Kovács Ödön és Kovács Gyula polgármester neje, valamint széles körű rokonság gyászolja. Temetése e hó 10-én délután volt társadalmunk és előkelőségeink részvételével. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Bágyoni Szabó Sámuel főiskolai tanár, mint testvér s gyermekei: dr. Szabó Péter tanár és neje: Cimer Laura; — Klára s férje: dr. Kovács János tanár és gyermekei: — Katinka s férje: Pócsi Mihály főmérnök és gyermekei; — Imre; Emma és Józsi; — a boldogultnak nehai testvére, b. Szabó Katalin, Hegedűs Jánosné gyermekei: Hegedűs Ilona, özv. dr. Kovács Ödönne és gyermekei: Hegedűs Gyula kir. főmérnök, neje Winkler Mária és gyermekei: Hegedűs Klára, férj. Kovács Gyula polgármester és gyermekei; nehai Hegedűs Katinka, nehai Fülöp Gézané árván maradt leánya: Judit, mint a megboldogultnak nevelt gyermeke; dr. Hegedűs Kalmán orvos és neje Bakó Jolán, maguk, valamint az összes közeli és távolabbi rokonok nevében szívők mély fájdalommal tudatják, hogy a forrón szerető testvér, a szeretetben önfeláldozó jó nagynéne és rokon: özv. Szentpáli Ignáczné született Bágyoni Szabó Eszter áldásos élete 62 ik, özvegye 4-ik évében, rövid szenvedés után folyó hó 9-én reggeli 2 órakor agyszélhűdés következtében jobblétre szenderült. Végst dobant a szeretet tényében páratlanul gazdag szív; s egy halvány lobbanással kialudt a jótékony fényénél másokat boldogságra vezérlő szívetnek! . . . Szeretete mélységének, fennkölt lelke nemes tényeinek boldogító értelme megmarad örökre, s áldásos melegét nem szűnik meg ezután sem árasztani az őt szerető szívekbe! „Oh bizony, meglátogatta az ur sokszor azokat, a kiket szeret, s keményen megostorozza, a kiket fiaivá fogadott!” — Egyedül az Úrtól nyerhetünk enyhülést fájdalomunkban és gyógyító balzsamot fájó szívünk sajtó sebére. A megboldogult földi porsátora folyó hó 10-én délután 4 órakor fog a háznál tartandó rövid szertartás után a reformátusok köztemetőjében örök nyugalomra helyeztetni. Pihenése legyen zavartalan! Emlekezete örökre áldott! Nagy-Enyed, 1897. július hó 9-én.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, Imre József járási szolgabíró fiatal neje szül. Bedő f. hó 9-én Balászfalván rövid szenvedés után elhunyt. Nyugodjék csendesen.

— **Gyászjelentés.** Komádi Tarsoly Gá-

bor és neje gránatai Dobiecky Anna mint szülők, komádi Tarsoly Zoltán és neje Banyai Gizella, Árpád és neje Száva Ida, Sándor, Róza, Margit és Gergely mint testvérek, illetőleg sógornók, özv. komádi Tarsoly Kalmánné Száva Erzsébet mint nagynéne és keresztanya saját és az összes rokonság nevében mély fájdalommal sujtott szívvel jelentik forrón szeretett fióknak, illetőleg testvérüknek, sógoruknak, keresztfiának és rokonuknak, komádi Tarsoly Gyula okl. állatorvosnak e hó 5-én reggel 2 órakeretében 28-ik évében, rövid súlyos szenvedés után történt gyásos elhunytát. A drága halottnak hült tetemei e hó 7-én délelőtt 10 órakeret fog az őrülön uton lévő szt. László kórház halottas kápelájában a református egyház szertartása szerint rövid ima után megáldatni és a kerepesi-úti temetőben szülőföldjére való szállíthatóság nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1897. július hó 5-ikén. Legyen áldott emléke! Nyugodjék békében!

A vármegyeház építő bizottsága elhatározta, miszerint az építendő és illetőleg átalakítandó vármegyeház tervezeteit Alpár Ignác híres budapesti műépítészünkkel készítteti el. Alpár a napokban Nagy-Enyeden is járt a helyi felvételek eszközése vegett és pár hét múlva betérjeszti a kész terveket. Most már erős a hitünk, hogy a jövő év tavaszán az átalakítási munkálatok kezdetüket veszik.

Választás. Maros-Ujvár nagyközség jegyzőjévé Kurta Károly ispánlaki körjegyző választott meg egyhangúlag.

Összpontosítás. A Nagy-Enyeden állomásozó honvéd-zászlóalj e hó 9-én reggel 2 órakeret indult Javorik Lajos alezredes vezetésével ezredgyakorlatok megtartása vegett Kolozsvárra. A Kolozsvárra utazást menetelésben tettek meg katonáink, egy nap pihenőt tartva Tordán. A zászlóalj egész a jövő hó 4-ig fog Kolozsvárt tartózkodni, amikor ismét vissza fog térni városukba.

A főtéren működő lovarda általános vonzerőt gyakorol a közönségre, melynek változatos műsorával kellemes estvéket szerez. A legzajosabb sikereket az igazgató fiának Jenőnek mutatványai aratják, melyeket nyeregtelen lovon nagy könnyedséggel és oly bravóval végez, hogy bármely első rendű lovardában számot tenne. Ugyancsak nem tévesztik el hatásukat az Edvard által végzett nyújtó gyakorlatok és „dummer Anguszta” képeiben feltalált mókái, pompás bukfenecsei és szintén nagy könnyedséggel bemutatott lovaglása, mely utóbbiban méltó társa a szép Johanna kisasszony, ki azonban kívül mint egyes idomító is bemutatta magát egy pár estve. Kár, hogy a zenebohócok produktói oly ritkán vannak színen, mert ezen nem mindennapi mutatvány nagyon megnyerte a közönség tetszését. A műsor csaknem naponta változik és így akik többször is keresik fel a lovardát, mindig részesülnek valami új látványosságban. A rendőrséget pedig arra figyelmeztetjük, hogy több ügyelettel legyen előadások alatt a lovarda környékére, mert egyik este a rakoncátlan külső publiikum nem csak egyik külső falat szakította be, hanem a köröndbe egy nagy téglát is behajított és ezer szerencse, hogy senkit meg nem sértett. Ezzel tartozik a rendőrség egy a tulajdonosnak, kit efelelőből anyagi kar ér, mint a köönségnek, melynek testi épsége felett örködni köteles.

Sertésvész. Alsófehér vármegye Alsó-

Gárd községében a sertésvész hivatalosan megállapítván, nevezett község sertésállománya zár alá vétetett.

Összegegett leány. Biró Klára 18 éves nagyenyedi cselédleány Budapesten Tábor-utca 6. számú házában, hol mint főző volt alkalmazva, gyorsfőzővel kávét akart főzni. Azonban vigyázatlansága következtében ruhája lángot fogott az égő spiritustól. Kiszaladt az udvarra, de itt összegegett leorogott. A mentők életveszélyes sebekkel borítva szállították a vöröskereszt-kórházba, hol iszonyu kínok között halt meg. A szerencsétlenül járt leány Biró Ferenc nagyenyedi földművelő-gazdának volt leánya, kit is e borzasztó esetről távirattal értesítettek.

Modern mumiák. New-Yorkban részvénytársaság alakult holttestek mesterséges mumifikálására. Egy nagy mauzóleumot fog építeni a társaság, amelyben lesznek sírboltok családok és egyes személyek részére. Összesen 20,000 holttestet lesz képes a hallának ez a nagy szállodája befogadni. A sírkamrákba csöveken át friss levegőt vezetnek és külön cső lesz a rothadás-szülte gázok elvezetésére. A családi sírkamrák 600—40,000. az egyes kamrák 40—200 dollárba fognak kerülni. A tömeges mauzóleum tervét a new-yorki egészségügyi tanács jóváhagyta.

Az izületi csusz bacillusa. Már a legutóbbi belgyógyászati kongresszuson fölmerült az az állítás, hogy az akut izületi csusz valami bacillus okozza. Ennek a valószínűségét orvosi körökben újabb időben sehol sem tagadták, most pedig azt írják felső-olaszországi lapok, hogy Riva pármái tanár fölfedezte azt a kis élősdit, mely az izületi csusz előidézi. Ezzel pedig, ha ugyan nem téved az olasz orvosprofesszor, egészen új stádiumba lép ennek a kínzó és makacs betegségnek a gyógyítása.

A Magyar Bazar július 1-én megjelent számának választékos tartalmából kiemeljük a szépirodalmi részen levő eredeti levelet Londonból: Viktóia királynő jubileumáról. — Egy esti seta, írta a magyar Scheherezade. — A jó modor. A bemutatásról. — A nők munkaköre stb. — A képes részben pompás dívatképek és kezi munkákhoz való minták közt dívatlevel és szövegmagyarazat láthatók. — A borítékon: Az állatok lelki világából, írta Széchyne Lórenz Josephine. — Háztartás. — A szépség ápolása. A hajról. — Hasznos tudnivalók. — Jó tanácsok. — Nyílt posta stb. — Szerkesztő Wohl Janka. Előfizetési ára negyedévre 2 frt, megjelenik minden hó 1., 8., 16. és 24. napján, megrendelő cím: Magyar Bazar kiadóhivatala Budapest.

Szilágyi Sándor és a Magyar Nemzet Története. Az „Athenaeum” r. t. kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkát, melyből most jelentek meg a 111., 112. és 113-ik füzetek, újabb kitüntetés érte abban a meleg óvációban, amelyben Szilágyi Sándort, „A magyar nemzet történetének” szerkesztőjét részesítették születésének 70-ik évfordulója alkalmával. Az egész tudós világ figyelme Szilágyi Sándor, a magyar történeti irodalom legkiválóbb képviselője felé irányult, ki immár több, mint ötven éve munkálkodik a történetírás terén és munkás életének valóban legszebb koronája lesz ez „A magyar nemzet története” című milleniumi munka, mert ebben Szilágyi Sándor összegyűjtve, feldolgozva, kritikailag rendezve nyújtja a hazai történetirodalom összes nagybecsű vívmányait, amelyeknek eléréseért annyi sok jeles történettudóssal egyetemben talán mégis Szilágyi Sándor tett legtöbbet. Ő ugyanis nemcsak maga írt szakadatlanul, de egy egész történetírói nemzedeket nevelt,

kik aztán Szilágyi Sándor utmutatása szerint kezdtek és támogatása mellett folytatták sikereiben gazdag pályájukat. Ennek a nagy munkának írói közül is jelentékeny rész közvetlen Szilágyi Sándor iskolájából került ki; a többiek pedig, mint magasan felül álló történetírói tekintély körül csoportosulnak most az ő szerkesztősege alatt. Szilágyi Sándort különben ennek „A magyar nemzet történetének” szerkesztősege alatt már a harmadik nagyobb kitüntetés érte. Tavaly a bécsi tudományos akadémia választotta meg tagjai sorába. Ebben a nagy kitüntetésben eddig magyar ember vajmi kevés részesült. Ez is bizonyítja azt, hogy Szilágyi Sándor történetírói tekintélye még a haza határain kívül is megtartja fényét. Nyomban követte ezt a kitüntetést a királyi kegyelem és elismerés megnyilatkozása, midőn Ő Felsősege Szilágyi Sándort miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel ruházta fel. Mi pedig valóban nem kívánhatunk jobbat az agg tudósnak, mint hogy legjobb munkabíró erejében és páratlanul álló munkakedvének csorbithatatlan megőrzésével fejezze be ennek „A magyar nemzet történetének” szerkesztését és érje meg annak minél több kiadását.

Meteorologiai jelentés jul. 7-től jul. 10-ig.

Nap	Ora	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erőssége	Borulat	Csapadék	Hő napi max. min.
7	7	64.6	+15.6	W ₁	0	—	
7	2	62.1	+26.0	E ₁	0	—	+28.0 +13.1
	9	62.4	+17.5	NW ₁	0	—	
8	7	63.4	+18.4	S ₁	0	—	
	2	60.6	+30.2	S ₂	1	—	+31.3 +16.0
9	7	61.4	+20.2	—	1	—	
	2	62.6	+21.0	SW ₁	1	—	
9	2	60.8	+27.4	NW ₁	9	—	+32.7 +16.6
	9	62.1	+20.0	—	1	—	
10	7	62.3	+22.0	—	0	—	
	2						

Kilátás: Száraz, meleg idő; legtöbbébb helyi zivatar.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10 12. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, Δ = dara.

Apróságok.

Nem vagyok itthon.

Szobájában bezárkózva tanulja a plebános nagypenteki prédikációját. Ajtajánál már egy felóra óta pizmog egy paraszt, ami nagyon zavarja a tisztelendő urat. Egy újabb nyitási kísérletnél dühösen fölriantja az ajtót s rávillkodik az alkalmatlankodóra:

— Nem vagyok itthon!

A paraszt halálra ijedve a dörgeledemtől, távozik. A kapuban szemközt vele jön a szomszédja:

— Dicsértessék a Jézus Krisztus!

— Mindörökké!

— Kedves egészségire az éczekakai nyugalmat!

— Kendnek is szintazonképpen.

— Adj isten jó napot!

— Fogadj isten sógor!

— No mi jaratban van itt kigyelmed?

— Egy kis sorom lőtt vóna a főtisztelendő urral, de hát nincs otthon.

— Nincs?

— Nincs ám!

— De'szen most is ott áll az ablaknál, hát csak otthon kell lennie.

— Mán hiába áll ott, mer' nekem maga monta, hogy nincs otthon, hát ő csak jobban tudja.

— No hát akkó én se fáradok hiába, mert neköm is vele lőtt vóna egy kis esetöm!

Ok és okozat.

I. Hadnagy. Már megint az öreg Salamouhoz megy.

II. Hadnagy. Kénytelen vagyok az öreg Mózes miatt.

A felesleges.

— Mondja, Sándor öcsém: mi tart ön a legfeleslegesebbnek a világon?

— Én? hát — a házasságot. S mit tart ön annak, ha szabad kérdenem?

— Én? — hát azt, hogy hét leányos családapa létemre Sándor öcsémmel ismeretséget tartsak fenn...

Szemtelenség.

Ez már mégis csak szemtelenség! — fakad ki a nagyságos asszony a mézáros inas, előtt kit gazdája a hus árért küldött — e heten már kétszer volt itt s ma újra eljött.

Modern művészek.

Látogató: Ön tisztelt művész ur, amint látszik, igen figyelemre méltó tanulmányokat tett a lábak, bokák boncztaiban.

Festő: Igen, két esztendeig konduktor voltam az újpesti és kőbányai lövonatu vasutakon.

Nem kíván neki rosszat.

Egy nem-szeretem emberről diskurálnak Salamon és Izsák. Minden rosszat kíván az illetőnek Salamon, míg Izsák szeliden szólal meg:

— Sohse kívánj neki annyi rosszat, Salamoukám, — lásd, én jobb szövő vadjok; én azt kívánok neki, hogy csináljon ű ed főnjere ment — de csak száz esztendő múlva.

Maliczia.

— Premiéren. —

— Kár, hogy ebből a vigjátékból nem tartottak meg egynehány próbát.

— Miért?

— Mert azt hallom, hogy minden próba alkalmával sokat törülnek belőle.

Báli jegyzetek.

— A hölgyek nagyon takarékoskodnak — ruhájok felső részében.

— Milyen ellensége némely anya magának: minden áron anyós akar lenni.

— Mentől magasabb rangu a hölgy, annál mélyebb vágasu a ruhája.

— Báiban a férfi olyan, mint a lapda: minden leány elakarja kapni.

— Az ember egy tánczot ker valamely leánytól; nos: a tánczot megkapja s a leányt ráadásul.

— A bal: csata, amelyen sok fiatal ember elvész.

Közgazdaság.

Az akácok nemesítése.

Az akácok különböző fajtáinak egész sokasága ismeretes, melyeket nem maguk által, hanem oltás útján szaporítanak. A

legjobb fajták: a gömbakác, a besoniana, mely koronájának laposítása által fasorok (allék) alakítására használtatik, a szurokakác, kis, sűrű, világos rózsaszínű virágával, a rózsaszínűen virágzó akác, mely cserje alakban ápoltatik. A deczaisueana, nagy, hosszú rózsaszínű virágával, a monoptilia, nagy, egyedül álló leveleivel, mely inkább függő ágakat mutat, a tulajdonképeni függőakác, kis levelekkel és a gulyakác.

Ha ezen fajtákat nemesíteni akarjuk, ugy ez egy üvegházban könnyen eszközölhető. Ha kézből két éves növényeket nemesítünk és cserébe ültetünk, a melegházban valamennyi galy könnyen kinő. Legtöbbször azonban a közönséges akácok törzseit koronamagasságban fogjuk nemesíteni, még pedig a faiskolában. Ezen nemesítés mindazonáltal nem mindig sikerült azon bizottsággal, melyet elvárunk; a következőkben erre nézve egy tapasztalatot írunk be.

Az akácok nemesítésének sikerülte nem annyira a kivitelől függ, mint inkább az időtől, melyben ezt tesszük. A hajtás előtt oltott galyak a szabadban nehezen fogamzanak, miután nem azonnal nőnek a törzshöz és a levegőn kiszáradnak. S ha a galyak a virágzás előtt oltatnak, még akkor se kielégítő az eredmény, s ha a legerősebb virágzás után látunk hozzá, csak akkor fogamzik meg minden galy, s a hajtás nagy melegben június végén vagy július elején gyors. A zöldoltás, mint a szőlőtőnel, az akácoknál is megkíséreltetett, minden nagyobb eredmény nélkül azonban; itt-ott fogamzott ugyan egy galy, az eredmény azonban nem volt kielégítő, csak a virágzás utáni nemesítésnek van sikere, de akkor is jól őrzött galyakkal.

Piaczi árak.

Nagy-...yed, 1897. július 8.

Buza legjobb	1	véka	1.20
" közepeszerű	"	"	1.05
Kétszeres legjobb	"	véka	1.—
" közepeszerű	"	"	—95
Rozs legjobb	1	"	—90
" közepeszerű	"	"	—85
Zab legjobb	"	"	—70
" közepeszerű	"	"	—65
Kukorica (tegeri)	"	"	—80
Burgonya idej termés	"	"	—80
Széna legjobb	egy szekér	"	4.10
Szalma legjobb	"	"	2.50
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	"	"	3.50
Cserfa 1	1	"	2.50
Tölgyfa 1	1	"	3.50
Faszén kemény	egy hektoliter	"	1.80
Marhabús	1 kilogramm	"	—40
Sertéshús	"	"	—48
Szalonna	"	"	—72
Disznózsír	"	"	—80
Vöröshagyma	"	"	—
Fokhagyma	"	"	—

Csarnok.

A győzelem.

— Irta: Sallak Róza. —

(Folytatás.)

Fáradtságos volt az ut nagyon, sokkal fárasztóbb, mint feljövet; meredek lejtőn bajos alá szállni. A férfi megpróbálta rábírní a nőt, hogy nyújtsa a karját; nem volt rávehető, nem akarta érinteni a kezét; jószántából nem is teszi soha! pedig ugy pihegett, pedig ugy ki volt merülve, de összeszorítá ajkait: ne hallja meg az utána jövő. Pedig hallotta, pedig látta a fáradt leptekeket, s most már nem kérdezte, szabad-e, fölkapta a roskadozót, hiába is ellenkezett

volna ez; nem is tette, érezte, milyen erősen tartja a férfi, hagyta vinni magát. Két karját arca fölé emelte, ne lássa a férfi, hogyan pirul.

Nem is látta, nem is nézett reá; tudott hideg, büszke maradni; hisz nem szabad, nem akarják! S éppen hogy tartották erős karjai nejét, de nem igyekezett magához vonni gyöngéden; minek?...

A meredeknek vége volt. A nő csendesen siklott ki a most már sokkal lazábban tartó karok közül; olyan szégyenlősen fordítá el arcát, ugy sietett most már.

Béla mellette haladt, mentek egymás mellett, de nem beszélt egyikök sem: a férfi neha végig nézett a siető alakon, ez csak ment, nem nézett sem jobbra, sem balra. Kerülte most már a tekintetet, amelylyel olyan daczosan nézett szembe előbb.

Béla arcán mosoly derengett, minden gunytól, minden fájdalomtól ment mosoly. Igazán, milyen vad ez a szép ifju nő, milyen félelű, milyen szégyenlős; nem fogja megengedni soha neki, hogy karjaiba merte venni; de hisz csak nem hagyhatja összeesni maga előtt, a nélkül, hogy segítsen.

Végre megérkeztek. Késő volt már, amint végig haladtak a lépcsőkön, folyosókön. Félhomály derengett, a nagy ebédő ajtaja tárva volt; az asztal terítve.

Bori jött az urnó elé. Oh, az ember nem lehet magára, ezek a cselédek mindent látnak; ott jött fel velök együtt; igaz, a hátuk mögött, de mégis láthatta, hogy nem a szerető férj jött haza ifju nevével a sétából, boldogan, karöltve, hanem Dobay Béla gróf és Bánfalvi Lélia, az ifju lány, akik ma látják legelőbb egymást, akik ma jöttek valahonnan. Isten tudja honnan, ahol az emberek olyan tartózkodók, olyan félelűek, mint ez a kettő itt, s a nő, mint egy ifju zárda-szűz tenné, lesütött szemekkel meghajtja magát; ezt is azért, mert Bori látja.

S a férfi sem tesz másként: köszön hidegen, udvariasan, s megy ellenkező irányban, ruhát cserélni ő is, hogy pár perc múlva menjenek ebédhez s ne egyenek semmit.

Ugyan mi bajuk lehet? ... nem szeretnek egymást? ... oh, nem lehet nézni a boldogtalan embereket! ... ezen segíteni kellene valahogyan! ... de hol a hiba?...

Bori, Bori ... találd el! ... a te vén fejed sokat látott ... Ha mozgásba tudnád ennek a két egymást nem értő Isten-teremtmenyének a szívét hozni! ... megáldana a mindenható! ... vagy talán a lány nem talált volna szeretetre itt? ... nem, nem hihetem ... egyéb itt a baj! Sok pillantásat lestem el én a grófnak, a nélkül, hogy tudná. Az ő szemei nem hazudhatnak. De ha nem szeretné eléggé! mégis! ... eh, de ha vele lesz, meg kell szeretnie ... hisz oly szép! ... ha én akarom szebb lesz ... ellenállhatatlan ... S olyan gondal öltöztette, mint még soha ... szeresse meg a férje ... ha nem szereti eléggé. Szegény Bori, azt hitte, elég oda a ruha, de hát az arc? ... Hol van arról az élet? ... hisz mozdulatlan, mint egy kép, színtelen, habár a rózsaszín ruha rózsaszínűvé teszi az arcot is ... Nem, nem a ruhától köicsönzött színt Lélia arca.

Harangcsengés jött be a nyitott ablakon; ebédhez csengettek már ezelőtt egy órával. A komorna odaszaladt az ablakhoz: vajjon nem érkezett vendég? A Bánfalvi-udvarnál legalább ez volt a szokás; ha vendég jött, harangcsengéssel adták tudtul.

János volt az első, akit észre vett, tehát mégis jött valaki.

Léla már kívül volt az ajtón, ő többet látott, mint Bori. Repült a szobákban, a lépcsőkön, a csarnokon végig; végig a park egy részén. Arca a sebes futásban kipirult, s oda veté magát egy sugár, barna, ifju huszártiszt karjaiba.

A bátyja volt, s úgy örült Léla, hogy láthatja; csak azután fordult a másik két ifju felé, s üdvözlé őket ellenállhatatlan, kedves mosolygással; ismerősök voltak, az Arthur barátjai. Az egyik, az a szőke, kékszemű, szelíd, leányos arcú, távoli rokon is, gróf Berkesy; majd meg fogjuk látni: olyan szelíd-e, mint amilyennek látszik. A másik életerős, pezsgővérű ifjunak néz ki, merészen ivelő ajkai szenvedélyességre vallottak; fénylő, átható szemei nem az egyedüliek, mik meglepnek arcában, s egészben véve mégsem mondható szépnek.

A dús gazdag Lenkey egyetlen örököse; unoka-fivér ehhez apáról. Még most is gavallér ember az idősebb Lenkey, mert nem szabad neki azt mondanunk: vén.

— Ki érdemli a dicséretet e pompás ötletért, hogy ma vendégeink vagytok? te voltál Arthur? — kérde Léla, csengő, kedves hangon. Apám, anyám és a többiek mind hogy vannak, mit csinálnak Bámfalván? . . .

A szőke tiszt hátrább tolta Arthurt nevetve.

— Hatrább, öreg, a dicsőség az enyém, ide nézz Lia, ebben a koponyában szülemlett meg minden, mert reád még vár egy meglepetés, de várjuk sorát; tehát jól gondoltam, ugy-e, hogy jöjjünk? Anyád, apád, az otthoniak jól vannak mind, hiányzol nagyon, ami természetes; na de még nekem hogy hiányoztat! Esküvőtök után nem tudtam, mivel előlni a napot. Hét mérföldre hogy ne lásson az ember egy ifju női arcot, mégis csak sok; bizony megkivántalak. Amint látod, tett követte a gondolatot, itt vagyunk; s engem nem egykönnyen kergetsz el! hisz itt minden olyan szép, itt jól eltelik az idő.

És most csak jöjj közelebb. Át kell adjam a csókot, mit otthonról hoztam; s haminckásan feloldalt nézve Léla, pödörgetni kezdé bajuszát.

— Eredj bohó, még mindig a régi vagy...

— Nem is fog megjavulni . . . Majd elmondom, mit tett örökös kalandhajhászásával; fogtok kacagni. Ott voltál, Róbert? jaj, igaz, te ott voltál. S a három ifju oly hatalmas kacagásban tört ki, hogy a csarnok boltívei visszhangoztak belé.

— No halld Lia! . . . de hát menjünk már valamerre; itt fogunk állni? . . . előre grófné! . . . vezess! itt? . . . itt? . . . vagy itt? . . . mutatott a melléklépcsőkre, s amint Léla egyenes irányban haladt fölfelé, hozzá tévé: A főbejáratnál maradtunk? . . . így is jó. Ni, éppen itt jön felé a sógó, szervusz, bruder! . . . s a lesiető gróf felé menve, testvériesen rázza meg a szívélyesen feléje nyújtott jobbot. A két másik elhagyta egy perczig Léla, hogy szintén üdvözlőjek a ház urát.

Kölesönös üdvözlések kicserélése után, pillanatra, kivéve Léla, általánossá vált a társalgás. Léla előre ment, hol itt, hol ott tünt fel egy-egy siető szolga alakja. Végre a nagy szalon ajtaja előtt megálló csoport-hoz sietve, jött a komornyik jelenteni, hogy fel van találva, s ne fájradjanak másfelé a gróf urak.

— Mi a manó! nyolcz órakor ebédelték?

— kérde Arthur előhuzva óráját, amelynek mutatója éppen a nyolczas számon állott.

— Ma kivételesen, főhadnagy ur, a gróf s grófné távol voltak — segített fölvilágosítani az ifju tisztet János.

Az ebédlőben a nagy csillart gyújtották meg; a goth izlésű szoba olyan előkelő, olyan pompás színzettel bírt, a gazdagon megpakott asztal csillogott az ezüsttől.

Léla elfoglalta helyét, jobbján Lenkey ült, balról Jenő; Arthur és a gróf az asztal alján levő két helyet foglalták el; csak öt személyre volt terítve, az öreg gróf már hatkor megebédelt, s ilyenkor nem volt látható.

János szolgált fel, nesztelen léptekkel járt, ment; jó kedvök volt az uraknak. Észrevehette Léla, milyen szellemes társalgó az ő férje. Beszéltek mindenről: közönyös dolgokról, azután az idej futtatásáról, Lenkey híres istállójáról, a bekövetkező vadásatról, még a szép asszonyokról is; ezek Jenőnek jutottak eszébe.

Lenkey Lélaival társalgott s a nő beszélt, kérdezett; oh milyen más volt most! Arca kapott valami rózsás színt. Na, ha azt akarta Bori, hogy szép legyen, az volt; de nem a férj szemei csüngtek rajta, Lenkey egészen beleveszté esztét a szép asszony nézésébe. Időnként vetett egy-egy pillantást a házi ur felé is, s ez a pillantás azt látszott mondani: „Te irigylésemelő.”

Ebéd végeztével, előbbeni megállapodásuk szerint, a kis szalonban gyűltek össze. Lenkey nem távozott a szép asszony oldala mellől, el volt ragadtatva ennyi baj láttára, s itt a férj előtt udvarolt a nőnek, s ez nem tetszett vissza Léla; hozzá volt szokva.

A késő éjjeli órákban tértek nyugalomra. Mindenki ment a számára kijelölt szobát elfoglalni.

A vendégszobák lent, a földszinten voltak, a gróf és grófné hálótermei még egy emelettel feljebb. Lenkey lopva nézett a két fölmenő alak után. A boldogok! — sóhajta elmélázva. Jenő leoldá kardját, odaverődött a csarnok márványkövezetéhez; egy fiatal inas vezette az urakat, szobáikat megmutatta, s aztán távozott. Egy a csarnok bejáratától félreeső folyosón ment végig; e hosszú folyosóból nyitlak a cselédszobák. Egyik oszlop mellett két alakot látott édes önfeledségbe merülve beszélgetni. Nem vettek észre, elment mellettük; a grófné szobalánya, s János a komornyik voltak; hamar győzött a szőke Rika. Meg volt hódítva a hideg gentleman; a negyedik éj egy esendes perczében, amikor nyugodni tudtak mindenkét, kilopództak, hogy avatatlan fülektől nem hallva, mondassák el egymásnak szerelmüket.

— Rika! soha ilyen kedves, bodros fejcskét nem láttam! . . . S a hölgy meg volt elégedve a bókkal. Nem tartotta magához méltónak hizelegni a komornyiknak, pedig annak méltóságos külseje egy angol lordéval versenyzett, de mind a mellett az ezeket jellemző hidegvér kezdé elhagyni Jánost az ördögös szobalány közelében. Kék szemei ennek olyan szikrákat szórtak, telt ajkai olyan csábítólag mosolyogtak, hogy a sötétség leple alatt nem tartá János véteknék erős karjaival magához szorítani a karesu alakot. S mielőtt ez magához tért volna bámulatából, olyant csókolt az ajkán, hogy azután ő is megijedt. — Ha hallotta volna valaki!

— Na, hallja-e, maga, goromba kópé illik egy tisztességes szobalányt így megsérteni? — duzzogott Rika, de János, hogy kiengesztelje, megcsókolta még egyszer, s halk susogásuk soká elhallatszott még a holdas éjben . . . Valami neszre szétrebbentek; még egy csók, még egy ölelés után eltűntek. Rika szobájának ajtója csattant, amint rázárta a reteszt, s János ur lépteinek neszet is elnyelte a hosszú folyosó.

(Folytatása következik.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 1600—897. tkvi.

Árverési hirdetés.

Árverési kérvénye dr. Pacurar István végrehajtható-nak Tatu Rentya és neje Tatu Anna hagyatéká ellen, képviselve Joon Tatu Rentya ügygondnok által és Joon Tatu Rentya végrehajtható szenvedett ellen 94 frt 52 kr tőke követeles és ennek 1889 évi februar hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, 72 frt 03 kr már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 60 kr és még felmerülő költségeknek a vizaknai kir. járásbírósg területén levő, a kisenyedi 98. sz. tjkvben A + 2, 4—5, 9, 11, 15, 17 r sz 704, 772 2, 913/2, 1202, 1603, 2369 2, 2552, 2671, 3947, 3627, 4898 hr. sz. és ezen a 98 sz. tjkvből a 899 sz. tjkvbe vtvtt 10, 13, 14, 16, 17 rend szám alatt 2671 3, 3540, 3549, 3715 a, 3851 és 853 sz. tjkvbe 913 1 hr. sz. a. Tatu Joon, Tatu Danila, Tatu Niculae, Tatu Oana ferj. Pasen Niculaené, Tatu Istina ferj. Oana Dumitrané tulajdonát képező ingatlanokra, valamint a kisenyedi 113 sz. tjkvben A + 1—12 r. sz. 237, 609 1, 1078 a, 1095, 1330, 1825, 2093 2, 2310, 2422 a, 2423 a, 2671, 3225 a, 2588 és 872 hr. sz. ingatlanokból Tatu Joon felelésére 768 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1897. évi aug. hó 28-ik napjának d. e. 9 óraja Kis-Enyed község hazánál tüzetik ki.

Az elrendelt árverés a fentirt tjkvbe feljegyzettni, ezen árverési hirdetés egy példány a ezen bíróság-nál kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett 1—1 példányban Kis-Enyed, Buzd, Hosszutek, Kis-Apold község előljárásgának, nemkülömben a kisenyedi járási főszolgabírói hivatal utján a szomszédos községekben a helyi szokás szerint azonnali körözés végett megkülönböztetve elrendeltetik.

Vizaknai, 1897. május hó 15-én

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságtól.

Szentmiklós József s. k.

1163 1—1

kir. albiró.

Alsófővár vármegye közg. bizottság elnökétől.

Sz. 719—897. k. b.

Hirdetés.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ó nagyméltósága 23801—897. szám alatt kelt rendeletével az alvincz—vöröstoronyi vasut kiépítéséhez Kutfalva határában igényelt földterületek kisajátítása iránti eljárást engedélyezvén, a kisajátítási eljárást d. e. 9 órai megkezdési idővel és Kutfalva község házánaál vannak kitéve, ahol is azok a tárgyalás napjáig betekintheők.

Miről érdekeltek azzal a megjegyzéssel értesítettnek, hogy a vonatkozó kisajátítási terv és összeírás a törvényszerű 15 napi közszemlére Kutfalva község házánaál vannak kitéve, ahol is azok a tárgyalás napjáig betekintheők.

A kisajátítási terv megállapítása felett az eljárás során akkor is érdemleges határozat lesz hozva, ha az eljárás az érdekeltek részéről senki sem jelenik meg.

Nagy-Enyed. 1897. július hó 3-án.

Zeyk Dániel,

1159 97 2—2

főispán, közg. biz. elnöke.

Hirdetmény.

A nagymélt. kereskedelemügyi miniszter ur az 1897. évi július hó 27-kén kelt 29368. számú rendeletével a gyulafehérvár—topánfalvi állami közút 69 44—69 66 km. szakasza kiépítését 3122 frt 11 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivételének biztosítása céljából az **1897. évi július hó 22-ik napjának d. e. 10 órájára** a nagyenyedi kir. építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokhoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bantpénz esatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyeden, 1897. július 8.
Alsófehérmegyei m. k. építészeti hivatal.

1164 1-1

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Tisztelettel értesítjük az építető közönséget, vállalkozókat és hivatalokat, hogy bizományosunk **Bisztricsány Lajos** urhoz Nagy-Enyedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland cementet

küldtünk. A beocsini cement legjobbnak bizonyult minden gyártmány felett. Bizományosunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legolcsóbban szállít bármekkora mennyiséget.

Tisztelettel

BEOCSINI CEMENT UNIÓ.

Nagyenyedi bizományosunk **Bisztricsány Lajos** ur **1 frton felüli vetemény- és virágmagvak rendelésénél 5%-ot visszafizet** a rendelőknek. A magvak jóságáról és frissességéről jót allunk.

Mauthner Ödön.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénzt teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdiniát és orosz halakat** jutányosan ajánlok.

Wermorel **javitott permetezőkből** már csak **3—4** darab van készletben, jósága felől bizonyoságot tesz, hogy 21 drb lett eddig eladva **jótállás mellett** ajánlom mindenkinek **15 frt 50 krért.**

Nemes aczélkaszákat ajánlok, szakértő gazdák által meg lettek próbálva; **ha nem jók, használat után teljes értékét visszaadom.**

Teljes tisztelettel

Bisztricsány Lajos.

1028 21—52

Friss székegy turo és kaskavál mindig kapható.

Iroda:
Főte: 38. sz.

NAGYENYEDI

Telefon-szám:
5. és 6.**KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.**

A legelőnyösebb forrás nyomtatványok beszerzésére.

Gazdag és modern felszerelése folytán azon kellemes helyzetben van, hogy ugy gyorsaság és olcsóság, mint izléses kivitel tekintetében bármely hasonnemű vállalattal képes versenyezni.

V áki megrendelések **azonnal** teljesítetnek.

Hirdetések közlésére legalkalmasabb a **czég** kiadásában megjelenő

„KÖZÉRDEK”

politikai lap, mely egyike a legelterjedtebb vidéki lapoknak.